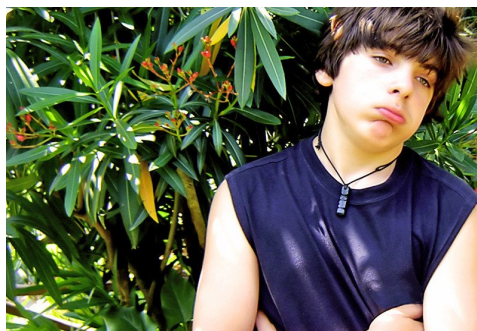

ponury

Adjektiv | ponury - Singular, Nominativ

finster, duster, trub; griesgrauinig

1. Ponury dziś dzień, dużo chmur. 2. Ten człowiek jest bardzo ponury, nigdy się nie uśmiecha.

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	ponury	ponurzy/ponure
Genitiv	ponurego	ponurych
Dativ	ponuremu	ponurym
Akkusativ	ponurego/ponury	ponurych/ponure
Instrumental	ponurym	ponurymi
Lokativ	ponurym	ponurych
Vokativ	ponury	ponurzy/ponure

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	ponura	ponure
Genitiv	ponurej	ponurych
Dativ	ponurej	ponurym
Akkusativ	ponurą	ponure
Instrumental	ponurą	ponurymi
Lokativ	ponurej	ponurych
Vokativ	ponura	ponure

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	ponure	ponure
Genitiv	ponurego	ponurych
Dativ	ponuremu	ponurym
Akkusativ	ponure	ponure
Instrumental	ponurym	ponurymi
Lokativ	ponurym	ponurych
Vokativ	ponure	ponure

